

89
FECR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 30 âyettir. Sûre, adını birinci âyetteki "el-Fecr" kelimesinden almıştır. Fecr, tan yerinin ağarması vakti demektir

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Tan yerinin ağarmasına andolsun,

2. On geceye andolsun,[1]

3. Çifte ve teke andolsun,

4. Geçip giden geceye andolsun (ki, müşrikler azaba uğrayacaklardır).

5. Şüphesiz bunlarda, akıl sahibi bir kimse için üzerine yemin edilmeye değer bir özellik vardır.

6, 7, 8, 9, 10. (Ey Muhammed!) Rabbinin, (Hûd'un kavmi) Âd'e, şehirler içinde benzeri kurulmamış olan, sütunlarla dolu İrem'e, vadide kayaları oyan (Salih'in kavmi) Semûd'a, kazıklar sahibi Firavun'a[2] ne yaptığını görmedin mi?

11, 12. Bunlar şehirlerde azgınlık eden ve oralarda pek çok bozgunculuk çıkaran kimselerdi.

13. Bu yüzden Rabbin onların üzerine azap kamçısı yağdırdı.

14. Şüphesiz Rabbin, gözetlemededir.

15. İnsan ise; Rabbi onu deneyip de kendisine ikramda bulunduğunda, ona bol bol nimetler verdiğinde, "Rabbim

---

1 . *Bu âyette geçen "on gece", kuvvetli olan görüşe göre Zilhicce ayının ilk on gecesidir.*

2 . *Âyette sözü edilen "kazıklar" ile, Firavun'un ordusundaki çadırların kazıkları kastedilmiş olabilir. Bu takdirde, kinaye yoluyla Firavun'un askerlerinin çokluğu ifade edilmiş olur. Bu kazıkların, insanlara işkence için kullanılan kazıklar olduğu da söylenmiştir.*

bana ikram etti" der.

16. Ama onu deneyip rızkını daraltınca da, "Rabbim beni aşağıladı" der.

17. Hayır, Hayır! (Siz ikram bekliyorsunuz, fakat kendiniz) yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

19. Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

20. Malı da pek çok seviyorsunuz.

21. Hayır, yeryüzü (kıyamet sarsıntısıyla) parça parça olup dağıldığı zaman,

22, 23. Rabbinin buyruğu ve saf saf dizilmiş olarak melekler geldiği ve o gün cehennem getirildiği zaman, işte o gün insan (yaptıklarını birer birer) hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ona nasıl faydası olacak!?

24. "Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım" der.

25. Artık o gün, Allah'ın edeceği azabı kimse edemez.

26. Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.

27. (Allah, şöyle der:) "Ey huzur içinde olan nefis!"

28. "Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön!"

29. "(İyi) kullarımın arasına gir."

30. "Cennetime gir."

